

ရွှန်းရေမီး

မြားနတ်မောင်၏ နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုလက်နက်

၂၀၀၆

သုတရွှေအိုး . . . တဲ့ ။

ကြားလိုက်ရရင်တော့ နာမည်က တိုက်ကဂေါတဲ့ တောဂိုက်ကြီးလို့ ထင်ချင်စရာ။

တစ်ဖက်က ပြန်ကြည့်ရင်လည်း ဗဟု သုတဉာဏ် ပညာတွေ ပြည့် လျှံကြွယ်ဝနေတဲ့ ရွှေအိုးကြီး။ တကယ်ပညာတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှတဲ့ နာမည်များ လားလို့ ပေါ့လေ။

တကယ်တော့မဟုတ်။

လုံးဝ . . . လုံးဝမဟုတ်။

သုတရွှေအိုးသည် နာမည်နဲ့ လုံးဝလုံးဝမလိုက်ဖက်ပါ။

သူက နာမည်မဆန်စွာ လန်းလွန်းနေသည် ။

(တိုက်ဂေါမဟုတ်။)

အဲ . . . နောက်ထပ် နာမည်မဆန်စွာပါပဲ ဗဟု သုတကတော့ တော် တော်ကို ဆင်းရဲနဲ့ ချာလှသည် ။

ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

လန်းတော့လန်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုမသိ ဘမသိ အလန်းမျိုးပေါ့။

နစ်နစ်နာနာလေး အဓိပ္ပာယ်ထပ်ဖွင့်ရမယ် ဆိုရင်တော့ နုလပိန်းတုံး

အလန်း။

အဲဒါ သုတရွှေအိုးရဲ့ စတိုင်လ်ပေါ့။

အဲဒီ ဘုမသိ ဘမသိ အလန်းစတိုင်လ်ကပဲ
မိန်းကလေးတော်တော်များများကို ဆွဲ ဆောင်နိုင်တယ်ဆိုတာ
မယုံမရှိကြနဲ့ နော်။

* * * * *

ရှေးရေစက် . . . တဲ့ ။

မိသားစုဝင်တွေရော သူငယ်ချင်းတွေရော အားလုံးက အရှေးလို့ ချစ်
စနိုးခေါ်ကြသ တဲ့ ။

ရှေးရေစက်ကတော့ တကယ့်ကို ရှေးဆန်လွန်းလှ သူ။ နှစ်ဆယ့်တစ်
ရာစုမှာ အမြဲ နောက်တွဲဆံထုံးနဲ့ ပါတိတ်ဝမ်းဆက်တွေကို အမြဲဝတ်တ
တ်တဲ့ ဆယ်ကျော်သက်မလေးများ ရှိရင် ပြ တိုက်နဲ့ ပြထားမယ်လို့ ဆိုရ
င်တောင် သေချာတယ် အဲဒီပြတိုက်မှာ အရှေးတစ်ယောက်ပဲရှိမှာ ။ အဲဒီ
လောက်ထိ အရှေးပုံက တုံးတာ။

သို့သော် . . .

အရှေးဉာဏ်ကတော့ လှစ်လှစ်ပါအောင်ပြေးပြီးသား။ အရှေးပုံစံနဲ့
အရှေးဉာဏ်ပြေး ပုံက အရှေ့နဲ့ အနောက်။

ဒီနေ့ ကမ္ဘာမှာ ဘာဖြစ်နေလဲ။ အရှေးမသိတာမရှိ။

သိမှာ ပေါ့။ အရှေးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက စာဆို သတင်းစာဂျာနယ်
အစ ဝတ္ထုမဂ္ဂဇင်း အလယ် နောက်ဆုံး အင်တာနက်အဆုံး ဖတ်လိုက်ကြ
ည့်လိုက်ရမှ ။

တစ်ခါတလေဆို အရှေးပုံစံနဲ့ အရှေးစာဖတ်ပုံကို ကြည့်ပြီး အရှေးကို စာကြမ်းပိုးလိုလို၊ ဂေါက်သီးမလိုလို ထင်ယောင်ထင်မှား ခံရသေးသည်။ ။

သို့သော် အရှေးရဲ့ တွေးခေါ်မှုနဲ့ အရှေးရဲ့ ဒဿနတွေကတော့ ရေရေလည်လည် လန်း သည် ။

* * * * *

ဒီလိုဆိုရင် သုတရွှေအိုးနဲ့ ရှေးရေစက်ဆိုတဲ့ အရှေးတို့ ဟာ အရှေ့နဲ့ အနောက်၊ ပြဒါး တစ်လမ်း၊ သံတစ်လမ်းဆိုတာ ပြေးကြည့်စရာမလိုတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့ ။

ကဲ . . . သူတို့ နှစ်ယောက်သာ နဖူးမှာ စာပါခဲ့ရင် Cupid တစ်ယောက် ဘယ်လိုလေး ပေါ်မှာ ဘာမြားတင်ပြီးပစ်မလဲ။

မတူညီတာမှ တကယ့်မျိုးကြီးဖြစ်နေတာ။ ဆန့်ကျင်ဘက်စစ်စစ်ကြီးလေ။

အဖြူနဲ့ အမည်း ဘယ်လောက်ပဲ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပါစေ။ ဘယ်တော့မှ ထပ်တူမကျ နိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ Black & White ဟာ ယှဉ်တွဲလိုက်ရင်တော့ ပေါင်းစပ်လို့ ပဲ မရတာ။ အင်မ တန်တော့ လိုက်ဖက်တဲ့ ကာလာတွေပဲလေ။

ပေါင်းစပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ ဖူးစာကို Cupid က ဘယ်လိုရှုထောင့်နဲ့ ပုံမှားရိုက်မှာ လဲ။

စိတ်ဝင်စားစရာပဲ။

အဲ . . .

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။

လူဆိုတာ . . .

ကိုယ်နဲ့ အရမ်းကိုထပ်တူကျတဲ့ သူ။ ဒါမှ မဟုတ် ကိုယ်နဲ့ လုံးဝကြီး ကို ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတဲ့ သူကိုတွေ့ရင် စိတ်ဝင်စားတတ်တယ်လေ။ ဒီတစ်ချက်ကလေးကို ကောင်းကောင်း အသုံးချ နိုင်ရင်တော့ Cupid ရဲ့ အကြံအောင်ပြီလို့ သာ မှတ်လိုက်တော့။

လောလောဆယ်တော့ သန်လျင်မှာ နေတဲ့ အရှေးနဲ့ ထောက်ကြံ့မှာ နေတဲ့ သုတရွှေအိုး တို့ ကို Cupid က သင်တန်း တစ်ခုမှာ ဆုံပေးလိုက် တယ်လေ။

လူချင်းဆုံပေးဖို့ တော့ လွယ်တယ်၊ စိတ်ချင်းဆုံတွေ့ဖို့ သာ မလွယ်ကြတာလေ။

သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ သင်တန်းမှာ တော်တော်ကြာကြာတက်ပြီးတဲ့ အထိ စိတ်ချင်းမ ဆုံကြတော့ Cupid စိတ်ညစ်လာတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ၊ လူချင်းပဲဆုံပေးလို့ ရတာ။ စိတ်ချင်းဆုံပေးဖို့ က ဘယ်လွယ်ပျဲမလဲ။

ရိုးအေးတဲ့ ဣန္ဒြေရှင် အရှေးက သုတရွှေအိုးရဲ့ ခေတ်ရှေ့ တစ်လန် လောက်ပြေးနေတဲ့ ပုံစံကို မျက်စိထဲ မဝင်သလို သုတရွှေအိုးကလည်း အရှေးကို ဖုတ်လေသည့် ငါးပိဟု တောင် အနံ့မရ ပေ။

Cupid အုံးစားနေသည် ။

ဒီငတိနှစ်ကောင်ကို ဘယ်ကွန်ပျူတာနဲ့ တွက်ပြီး အကွက်ရွှေ့ရပါ။

ခပ်ပိန်းပိန်းနဲ့ လန်းနေတဲ့ ကောင်လေးရယ်၊ ခပ်လည်လည်နဲ့ ပုံတုံး

နေတဲ့ ကောင်မလေးတို့ ကို အလုပ်များ သော Cupid သိပ်ပြီးအချိန်မ
ပေးနိုင်။ Cupid တာဝန်ထမ်းဆောင်ပေးရမှာ က သူတို့ နှစ်ယောက်တ
ည်းအတွက်မှ မဟုတ်တာကို။

*

အရှေးဆံပင်တွေဟာ အမြဲနှစ်ပတ်လျှိုထုံးထားတတ်တာမို့ အရှေးဆံပင် ဘယ်လောက်ထိရှည်မှန်း ဘယ်သူမှ မသိကြ။

အိမ်သားတွေက လွဲလို့ ပေါ့။ အိမ်သားတွေကလည်း တော်တော်များ တာကိုး။ ဖေဖေ ရယ် ဖေဖေအစ်မ အပျိုကြီးရယ်၊ အရှေးရယ်၊ သုံးယောက်တည်းသာ။ ဪ... ကျန်သေးတယ်။ အရှေးတို့ အိမ်မှာ တောက်တို မယ်ရခိုင်းတဲ့ ပိစိမလေးလည်း အရှေး ဆံပင်တွေ ဘယ်လောက်အထိရှည်လည်း သိကြတယ်။

အရှေးသည် အင်မတန်ဉာဏ်ထက်သူမို့ ဆယ်တန်းကိုလည်း ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်သည် ။

သို့သော် အရှေးက ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ရန် ဝါသနာမပါ။ ထို့ကြောင့် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်ကိုပဲ ရွေးချယ်ခဲ့သည် ။

ထို့ကြောင့် အရှေးသည် သူမဖခင်နှင့် ပင် တော်တော် အတိုက်အခံ ဖြစ်ခဲ့ရသေးသည် ။

အရှေးသည် ဖခင်ဆန္ဒအတိုင်း ဆရာဝန်မလုပ်နိုင်။ ထို့အတွက် မိဘစကားကို နားမထောင်သလို ဖြစ်ခဲ့ရသည် ။

အရှေးသည် သူမ စိတ်မပါသောအလုပ်ဆိုရင် လုံးဝကိုလှည့်မကြည့် တတ်သော စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာလွန်းသည့် မိန်းမတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပြ

န်၏။

အရှေးသည် ပုံစံက ရိုးတုံးလွန်းသော်လည်း တကယ်တမ်းက အင်မတန် ထက်မြက် လွန်းသူဖြစ်သည်။ ။

နောက်တွဲဆံထုံး၊ ပါတိတ်ဝမ်းဆက်၊ ကတ္တီပါဖိနပ် အပါးလေးတွေ ဟာ အရှေး နှစ်သက်လွန်းသော ပုံစံမျိုးမို့ ဝတ်ဆင်တာဖြစ်ပြီး မဝတ်တတ်၊ မစားတတ်လို့ ပုံတုံးနေတာမျိုး မဟုတ် ပါ။

မိတ်ကပ်ကို ပါးပါးတင်းတင်း ပြောင်ပြောင်လေး လူးတတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းနီကို gloss ပဲ ဆိုးတတ်သည်။ ။

လက်သည်းခြေသည်းတွေက ဘယ်တော့မှ အစွန်းထွက်မရှိဘဲ အမြဲညီညာတိရိသပ် ရပ် ဖြူစင်နေတတ်သည်။ ။

နာရီကလွဲရင် နားပေါက်မဖောက်ထား၍ နားကပ် တောင်မဝတ်။ ဒါပေမဲ့ အရှေးက နာရီကိုတော့ တန်ဖိုးကြီးကြီး ကောင်းပေဆိုတာကိုမှ ပတ်သည်။ ။

အရှေးသည် ထူးဆန်းတာလား။ မိန်းမ မဆန်တာလား ဘာမှန်းကိုမသိ။

အရှေး ဖခင်ကိုယ်တိုင်တောင် အရှေးကို နားမလည်။ အရှေးစိတ်ကို မသိ။

ခေတ်မီသော အရှေးရဲ့ ကြီးတော်ကြီးကတော့ မိန်းမချင်းပိုပြီး နားလည်တာမို့ အရှေး ဆို အကုန်မဟုတ်တောင် တချို့တစ်ဝက်တော့ နားလည်သေးသည်။ ။

အရှေးဖေဖေရော အရှေးကြီးတော်ကြီးပါ
ခေတ်ဆန်ဆန်ဝတ်တတ်ကြပြီး အရှေးတစ် ယောက် မူကွဲနေတာကိုလ

ည်း ကြီးတော်ကြီးက နားလည်သည်။ ။

ဖေဖေကတော့ အရှေးကို ဂေါက်နေပြီဟု တောင် မှတ်ချက်ချချင်တာ ဖြစ်သည်။ ။

ကြီးတော်ကြီးရှိလို့ အရှေးနဲ့ ဖေဖေကြားမှာ အဆင်ပြေနေတာဖြစ်သည်။ ။

အရှေးသည် စီးပွားရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်းမှန်သမျှ အကုန်တက်သည်။ ။

သင်တန်းတွေ တက်လွန်းလို့ ဖေဖေက အရှေးကို နိုင်ငံခြားမှာ သင်တန်းသွားတက်ဖို့ ပြောသည်။ ။

သို့သော် အရှေးသည် ဟိုမှာ နေပြီး သင်တန်းတက်ရင် အရှေးနှစ်သက်သော ပါတီတ် ဝမ်းဆက်လေးနဲ့ ကာလအတော်ကြာ အဆက်ပြတ်သွားမှာ စိုး၍ မသွားခဲ့။

ထိုကဲ့သို့သော အရှေးကို ဖေဖေ ရက်ရက်စက်စက် ကောက်ချက်ချတာလည်း မမှားပါ။

ဖေဖေနဲ့ အရှေးတို့ အမြင်မတူကြတိုင်း အရှေးသည် သူမနှစ်သက်ရာကိုသာ ရွေးချယ် လေ့ရှိ၏။

* * * * *

သုတရွှေအိုးကကျတော့ ဦးရွှေအိုးနဲ့ အကယ်ဒမီ မင်းသမီးကြီး ဒေါ်ရွှေသွင်တို့ မှ မွေး ဖွားလာတာ ဖြစ်၏။

သုတရွှေအိုးရဲ့ ဖခင်က အညာသားကြီးဖြစ်ပြီး အညာမှာ လည်း ထန်းတောများ စွာပိုင် ၏။

ထန်းလျက်ပွဲရုံနှင့် ထန်းလျက်ကို အခြေခံပြီးထုတ်သော မုန့်မျိုးစုံလှ
ပင်န်းလည်း လုပ်သည်။ ။

မိခင်ကြီးကတော့ ခုချိန်ထိ အမေခန်း အဘွားခန်းတွေမှာ ရိုက်နေတု
န်းဖြစ်သည်။ ။

ဒီတော့ သုတရွှေအိုးကလည်း အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းနှင့် နီးစပ်ပါ
သည်။ ။

မအေနဲ့ တူလို့ အသားလေးဖြူသော်လည်း မျက်နှာကျကတော့ ဦးရွှေ
အိုးလို အညာ သားရပ်ကြီးဖြစ်ကာ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားကလည်း ဘ
ယ်လောက်ပဲ ကစားပါစေ ဖခင်လို အညာ သားအဆက်အပေါက် တုတ်
ခိုင်ခိုင်ကြီး ဖြစ်နေ၏။

သို့သော် ခုခေတ်က ဖက်ရှင်ခေတ်ဆိုတော့ သူနဲ့ လိုက်ဖက်အောင် ဝ
တ်စရာတွေများ လှသလို၊ မျက်နှာကိုလည်း ဆံပင်စတိုင်လ်ကျကျလေးနဲ့
ဖုံးထားနိုင်တာမို့ မသိသာ။

ဖခင်ဖြစ်သူက ထန်းတောကို ပိုက်ဆံဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ ပဲ တစ်ချိန်
လုံး စဉ်းစားနေသူ ဖြစ်ကာ ရန်ကုန်နဲ့ သူ့ထန်းတောတွေကိုပဲ သွားချည်
လာချည် လုပ်နေသူ။

မိခင်ဖြစ်သူကလည်း ဆံပင်ဖြူ ဆေးဆိုးဖို့ ။ ခုချိန်ထိ မျက်ခုံးမွေးနု
တ်ဖို့ ။ တမာသီး ဖြစ်လာတဲ့ ဆံပင်တွေအတွက် ဆံထုံးအတုလှလှလေး
တွေ ရှာဝယ်ဖို့ ။ ပါးရေတွန့်နေတဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ရမဆိုးအောင် ပြုပြ
င်ဖို့ ။ တွဲကျလာတဲ့ လက်မောင်းသားတွေ၊ ပူထွက်လာတဲ့ ဗိုက်ခေါက်
တွေကို ဖုံးဖိဖို့ ပဲ စဉ်းစားနေသူ ပါ။

ဒါကလည်း သူ့ရဲ့ အနုပညာလုပ်ငန်းမှာ သော့ချက် ဖြစ်နေတော့ . . .

ဒီတော့ သုတရွှေအိုးမှာ တစ်ဦးတည်းသော သားရယ်လို့ အပြည့်အဝ
ဂရုစိုက်မှု မခံရ ရှာပါ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ကလေးထိန်းတွေ၊ အိမ်ဖော်တွေလက်ထဲမှာ ပဲ
ကြီးပြင်းရသူ။ ကျူရှင်တွေ။ ဂိုက်တွေကြောင့် သာ တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်
မှန်အောင်ခဲ့ရုံ။

ပင်ကိုအရည်အသွေးကလည်း မကောင်း၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုကလ
ည်း အားနည်းဆို တော့ အနှစ်မပါတဲ့ အပင်ကလေး ပမာ။

* * * * *

သုတရွှေအိုးသည် မိခင်ကြီး၏ ဗီဇပါလို့ လားမသိ အင်မတန် မင်း
သားဖြစ်ချင်သူပါ။

သို့သော် သူ့ရုပ်က ကင်မရာမစားသည့် ရုပ်မျိုး။ ဓာတ်ပုံဆိုလည်း အ
ဆင်မပြေ။ movie ဆိုလည်း မအိုခေ။

သို့သော် အနုပညာအသိုင်းအဝိုင်းက သူ့မိခင်ရဲ့ မျက်နှာနဲ့ ဆွဲတင်
ပေးဖို့ ကြိုးစားကြ သဖြင့် ဟိုဟိုဒီဒီလေးတွေ ရိုက်ကြ၊ ဂျာနယ် မဂ္ဂဇင်း
တွေက မိတ်ဆက်ပေးသည့် ဒေါ်ရွှေသွင်ရဲ့ သား အနုပညာတွေလုပ်နေပြီ
ဆိုပြီး သတင်းတွေထွက်။ သို့သော် တကယ်တမ်းမှာ သုတရွှေအိုးက ရုပ်
က ဆွဲဆောင်မှုမရှိရုံမျှမက သရုပ်ဆောင်ဘက်မှာ လည်း ပါရမီကမပါ။

မင်းသားလုပ်ဖို့ အတွက်က ရုပ်ချောဖို့ မလိုပါ။ ဆွဲဆောင်မှုရှိရင် ရပြီ
။ ဆွဲဆောင်မှုရှိ ရင် နောက်က စန်းက အလိုလို ကပ်ပါ လာပြီးသား။ အဲ
. . . ရုပ်လည်း မချော၊ ဆွဲဆောင်မှုကလည်း မ ရှိရင်တောင်မှ သရုပ်
ဆောင်တတ်ရင်လည်း နည်းနည်းဖြစ်နိုင်သေးသည် ။

ခုဟာက သူ့မှာ မိခင်ဝိတ်ကလွဲလို့ ရုပ်ရည်၊ ဆွဲဆောင်မှု၊ ပညာ ဘာ ဆိုတာမှ မရှိ။ နတ္ထိ။ ဒီတော့လည်း ပါလေရာ ငါးပိချက်လုပ်ရင်း စိတ်ပျက်လာကာ တုတ်တုတ်ပြလိုက်ရသည်။ ။

တက်လိုက်ရတဲ့ မော်ဒယ်လ်သင်တန်း၊ သွားလိုက်ရတဲ့ သရုပ်ဆောင်သင်တန်း၊ နောက်ဆုံးတော့ ဝီရိယနည်းစွာဖြင့် သူ့ဘာသာပဲ လက်လျှော့သွားသည်။ ။

အရှေးစိတ်ဓာတ်နဲ့ တော့ ကွာပါ။

အရှေးက ဖြစ်ချင်တာကို မဖြစ်၊ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သူလေ။

အရှေ့နဲ့ အနောက် ဖြစ်နေတဲ့ သူတို့ နှစ်ယောက်ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ Cupid တော် တော်စိတ်ညစ်ရပါသည်။ ။

ဖြစ်နိုင်ရင် သူတို့ နဲ့ ဓာတ်တူနာမ်တူတဲ့ တခြားသူတွေနဲ့ သာ ဆုံပေးလိုက်ချင်ပါသည်။ ။

သို့သော် သူတို့ နဖူးမှာ က စာပါ လာပြီးသားမို့ cupid ထိုသို့လုပ်မရ ဖြစ်နေသည်။ ။

Cupid သည် သူတို့ နှစ်ယောက်ကို အချိန်တော်တော် ပေးကာ နည်းလမ်းစဉ်းစားရပါ သည်။ ။

ဒီလို သုံးနဲ့ လေးကို ကျောချင်းမကပ်ဘဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်အောင်ဆိုတာက လေးကို သုံးရဲ့ ရှေ့ကို ပို့မှ ဖြစ်မှာ လေ။ ဒါပေမဲ့ လေးရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ သုံးရဲ့ စိန်နီယာကို သူ ဘယ်လိုပြောင်းလဲ ရမှန်းမ သိ။

ခက်ပြီ။ တော်တော်ခက်တဲ့ ဖူးစာပဲ။

အရှေးသည် သင်တန်းမှာ အလှဆုံးဟု တင်စားကြသော သင်တန်းရဲ့ ပေါ်ပြူလာ၊ သင်တန်းရဲ့ Queen ဖြစ်သော စုဂျူလီဆိုသော ကောင်မလေးနဲ့ အတူတွဲဖြစ်ပြီး အရှေးလိုပုံတုံးနဲ့ တွဲ ပြီး ပို၍ ထင်ပေါ်နေသော စုဂျူလီကလည်း အရှေးနဲ့ တမင်တကာ လာတွဲခြင်းပင်။

စုဂျူလီက စကားပြောရင် သူမကိုယ်သူမ ဂျူဂျူး ဟု ပြောလေ့ရှိသဖြင့် အရှေးက လည်း သူမကို ဂျူဂျူးဟု ပဲခေါ် ဖြစ်သည် ။

ဂျူဂျူးက လှလည်း လှသည် ။ သွက်လည်း သွက်သည် ။ နည်းနည်းလည်း ထက်သည် ။ ထို့ကြောင့် ပြီးပြည့်စုံသည် ဟု ပြောလို့ ရ၏။

ဂျူဂျူးသည် သင်တန်းက ယောက်ျားမိန်းမ အားလုံးနှင့် ခင်သည် ။

သင်တန်းက ယောက်ျားလေးအားလုံးလိုလိုကလည်း ဂျူဂျူးကိုစိတ်ဝင်စားကြ၏။ ထိုအထဲမှာ မှ သုတရွှေအိုးက အကဲဆုံး၊ အသည်းဆုံး။ သို့သော် ဂျူဂျူးက သုတရွှေအိုးကို မကြိုက်။

ဒီနေ့လည်း ခပ်တည်တည်နဲ့ သုတရွှေအိုးက ဂျူဂျူး ကို သစ္စာပန်းစည်းကြီး လာပေး သည် ။

“သုတ . . . ဒါဘာအတွက်လဲဟင်”

“ဪ . . . ဂျူဂျူးကို သစ္စာရှိစွာ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ပါ”

သုတရွှေအိုးက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြန်ဖြေလိုက်ပေမယ့် ဂျူဂျူးက တော့ သူ့ပုံစံကို ရယ်ချင်နေသည် ။

“သုတရယ် . . . ခုခေတ်က IT ခေတ်ရှင့်။ ပန်းပေးပြီးပိုးတဲ့ နည်းက ရိုးသွားပြီ။ နည်းနည်း လောက် သစ်စမ်းပါဦး ရှင်”

“အရိုးဆုံးက အဆန်းဆုံးပဲမို့လား ဂျူဂျူးရယ်”

“ဟုတ်လား။ ဂျူဂျူးကတော့ ပန်းစည်းတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ နောက်တစ်ခါ ပန်းစည်းမ ပေးနဲ့ ”

“ကျွန်တော်ပေးတဲ့ ပန်းစည်း မလှလို့ လားဟင်။ အဲဒါ ကျွန်တော် နာမည်ကြီး floral က မှာ ထားတာပါ။ တော်တော်လည်း ဈေးကြီးတယ်”

“ကျွတ် . . . ရှင် တော်တော်နတာပဲ၊ ဂျူဂျူးက ပန်းမကြိုက်ဘူး။ ဘာပန်းမှ ဘယ်လိုပန်း စည်းမှ မကြိုက်ဘူး။ အိုခေ”

“ဪ . . . ဟုတ်ကဲ့”

ဂျူဂျူးကတစ်ဖက်လှည့်ပြီး သက်ပြင်းချသည် ။ အရှေးက ရယ်နေသည် ။

သုတရွှေအိုး ထွက်သွားတော့မှ . . .

“အရှေးရယ် . . . သူ့ကို ဂျူဂျူး အရမ်းရယ်ချင်တာပဲ သိလား၊ မကြိုက်ပါဘူးဆိုတာကို ထပ် ပြောနေသေးတယ်၊ တွေ့လား”

“သူ့အထာနဲ့ သူ့ကဗျာကတော့ လုံးဝကာရံမမိတာ သေချာတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီခိုင်းလေး လန်းသလောက် လူကအူကြောင်ကြောင်။ ဒါပေမဲ့အပျင်းတော့ ပြေ ပါတယ် . . . ဟင်း ဟင်း”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်”

“သင်တန်းပြီးရင် အရှေး ဘယ်သွားစရာရှိလဲ”

“မရှိပါဘူး၊ ဘာလို့ လဲ”

“ဪ . . . ကိုယ်လည်း ဘာမှ လုပ်စရာမရှိဘူး၊ အဲတော့ ပြီးရင် ဂျူဂျူးတို့ တစ်ခွက်လောက် သွားသောက်ရင်ကောင်း မလား”

“ကော်ဖီတစ်ခွက်လား”

“Yes”

“အဟင်း . . . သွားလေ”

“အရှေးနဲ့ တွဲရတာ တကယ်အပေးအယူတည့်တယ် သိလား။ တချို့
ဆို ကိုယ် အဲလိုပြော လိုက်ရင် လမ်းလွဲသွားရော”

“ဘယ်ရမလဲ . . . ဒီက ရှေးရေစက်လေ . . . ဟား ဟား”

*